

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. J. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

126. szám.

Brassó, Szombat, november 5-én.

III. évfolyam 1887.

A közérzés.

A kultúregyletek országos kongresszusán az elnök, Tisza Lajos gróf, megnyitójában többek között ezeket mondá a nemzeti izgatókról:

„Egyes izgatók. Lehetnek ugyan közöttük önzetlen rajongók, kik azt hiszik, hogy chauvinistikus izgatásaik által szent-istván ezredéves birodalmának ezred év óta fennálló kapasait képesek lesznek szétörni s beteges ábrándjaik szerint megváltoztatni Európa földabroszát; de legnagyobb részüknél az izgatás tulajdonképen kenyérkereset, avagy szereplési viszketeg. És hogy ezt kielégítsék, nem átalják a tájékozatlanság véleményének félrevezetését megkísérteni, — a mi tagadhatatlanul sikerült is nekik bizonyos fokig.”

Ez ugyanaz, mit a magyar sajtó évek óta kivétel nélkül hangoztat. De ez szeget ütött az illető nemzeti izgatók s első helyen a nemzeti sajtó fejébe. Minden áron tehát arra törekcszenek, hogy ezt megezőfolják; hogy úgy állítsák oda magukat, mint népek közvéleményét.

Erre magyarázható a feketehalmi iskolaszenteléskor a harcászai szász néppárt elnökének felköszöntője s a brassói német lapban oly megjegyzéssel való közlése, hogy „a felköszöntő” viharos lelkesedést keltett.

Nem vonjuk kétségbe, hogy tényleg teteszt aratott. De tagadjuk azért mégis és a míg a viszonyok ilyenek maradnak, mint ma is, tagadni fogjuk mindég, hogy a nemzeti agitátorok a nem magyar ajku lakosság érzelmeit tolmácsolják.

Nem egy nemzetségről beszélünk külön, hanem általában mindnyájukról. De ha külön kellene ezeket venni, akkor is ugyanezen eredményre jövünk.

A szász nép az egyetlen összes hazai nemzetségeink között, mely fejlett kulturával bír, — tehát feltételezhető róla, hogy saját, önálló akarattal is.

A tót, oláh, szerb és ruthén mind művelten, csaknem félbarbár állapotban élő népek, melyeknek tehát önálló akarata nincs és nem is lehet. Ott tehát, a hol nincs önálló akarat, a hol hiányzik az ítélőképeség, lehetetlenség egyttal a rokon- vagy ellenszenv nyilvánulása. Ez érzelmek csak művelt népek-nél nyilvánulhatnak, olyanoknál, melyek fel-fogni és megítélni képesek: vajjon egyik vagy másik irány előnyös-e számukra, avagy hátrányos?

Az egyetlen ily nemzetség Magyarországon a németiség. Ennek túlnyomó része, intelligencia és parasztnép, a magyar nemzettel és államkormányval való jó s benső viszonyban látja létét biztosítva. Egyedül az erdélyrészi szászok nagyobb része az, mely még ma is merőben ellenséges álláspontot foglal el az állammal s magyar nemzettel szemben.

De tagadásba vesszük ismételt, mintha maga a nép zöme is így érezne. A látszat szerint igen, de tényleg nem. Tényleg csakugyan igaza van Tisza Lajos grófnak, hogy egyes lelketlen izgatók képezik csak e „közvélemény”-t. S ha ezek lelkesedést tudnak előidézni izgató beszédekkel, vajjon nem természetes-e ez? Ha Kossuth Lajos fogna odaállni a szász nép elé s néhány beszédet tartani nekik, ő is képes volna közöttük lelkesedést előidézni.

A népet szenvedélyek uralják. A népnek lelkéhez, szívéhez kell szólni s saját nyelvén beszélni és a nép rohan — ha kell, vesztébe. Ha a nemzeti izgatók minden második szava: elrabolják vallástokat, nyelveteket, iskoláitokat; elvették már nemzeti színeiteket, levezik a szász leány hajáról is már a kék-vörös szalagot; a sok kultúregylettel megmagyarosítanak titeket; a hét századon át virágozott szász nép elpusztul, elvész: — mi természetesebb annál, mint hogy a nép, mely amugy is nagyon is hiszékeny, hitelt ad ennek és ellenséges érzületre gerjed.

A nép értelmetlen tömeg, melyet kormányozni egyesek hatalmában áll. A világtörténelem sok szomorú példát hozhat fel ez irányban. Ott áll a francia forradalom, egy nemes érzületű király halála. Pedig néhány ember műve az egész. A nép követte őket vakon. — És ha áll ez a műveltebb népekről, mint a hazai németek, mennél inkább a félbarbár állapotban élők. Szomorú példa reá az oláhok garázdálkodása szabadságharcunk viharos idejében.

Álljon oda egy józan gondolkozású férfiú a nép elé, tárja fel előtte a helyzetet a maga valóságában; — lehet, hogy az izgatóktól elvakított nép eleintén meg sem akarja hallgatni, de másodszor, harmadszor mégis diadalt arat már fölötte. Ilyen a nép; neki vezető kell. S a milyenek e vezetők, olyan a nép is. Épen

az erdélyi szászok között van erre kétséget kizáró bizonyíték.

Brassó, Szeben- s Beszterce-Naszódmegyék szászóságának többségét csakugyan az izgatók tartják forrongásban. Ezek szereznek érvényt akarataknak, úgy, a mint azt saját érdekük megkívánja.

De már Küküllőmegyében másként állnak a viszonyok. Ott a nép nem ismeri az állam-s magyarellenes érzelmeket. Ott a nép tudatában van annak, hogy neki velünk kell men-nie, ha egyáltalában itt élni akar. — Pedig az a nép ugyanaz a szász nép, mint a többi; ép oly tízenhárom-próbás jó német, mint ez. Csakhogy vezetői mások. A nép mandatáriusai nem az elégtelenség szításában keresik érdekeiket, hanem a nép felvilágosítását és javát tartják egyedül szemök előtt.

Ép így vannak az anyaország németei.

Könnyű a nép érzelmeinek irányt adni, csak vezetői tudjanak föléje kerülni, uralkodni rajta. Ez nem mai tapasztalat. Évszázadok történelme bizonyít e mellett; ezt pedig egyes nemzeti izgatók egy-egy a világba dobott állításukkal meg nem czáfolják.

S azért újból állítjuk, hogy a szász nép soha sem azonosítható vezetőivel. A szász nép józan, csendes, békeszerető, — vezetői pedig többé-kevésbé lelketlen izgatók.

Belföld.

Brassó, nov. 4. (Adóbevallások.) Az egyenes adóknak 1888-ra, illetve az 1888—89. évek-re vonatkozó kivetésének megindítása tárgyában a pénzügy-miniszterium körrendeletet intézett a törvényhatóságok-hoz, a melyből a következő főbb pontokat közöljük:

1. A f. 1887. évben eszközölt házadó-kivetés úgy a házostály, mint a házbéradói illetőleg három év, t. i. az 1887., 1888. és 1889. évek tartamára birván érvényes, amaz épületek után, a melyeknek házbér-jövedelmét az ezen három évi kivetési időszakot megelőző évben, vagyis az 1886. évben már bevallották, ezuttal a házbérjövdelemet ujjlag bevallani nem szükséges. Bevallás tehát csak oly épületekre nézve nyujtandó be, a melyek a most említett idő óta épültek, látható állapotba helyeztettek, és házbérjövdelemük eddig még be nem jelentettek. E vallomások benyujtási határideje 1887. november 15—30-ika.

2. A III. osztályu keresetadónak 1887-ben eszközölt kivetése három évre birván érvényes, magától

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hontalan.

— Beszély. —
(Folytatás.)

Ha haragtól szikrázó szemek gyújtó erővel bírnának, úgy e perczen villámcsapás sújtott volna le Valdrop hadnagy fejére, hogy megsemmisítse őt. János dültől reszkette hallgatta végig e könnyelmű beszélgetést. Már-már oda akart rohanni a hadnagy elé, hogy felelősségre vonja itt annyi ember előtt, de ekkor több tisztl lépett a hadnagyhoz s János még elég korán gondolta meg szándéka örült voltát.

Hirtelen hazarohant, meggyújtá lámpáját, elre-szelve az ajtót s tüztől égő arccal írta a következő levelet: „Valdrop hadnagy urnak. — Uram! Véletlenül fültanuja voltam az ön élezeinek, melyeknek tárgya Lenz Gabriella kisasszony volt. Nem hallgatóztam; ön elég hangosan beszélt, az összes körülállók hallgatták. Azonban a mit ön mondott, az rága-mazás. Nem igaz...”

Itt fennakadt. Mikép bizonyíthatja be a hadnagynak, hogy Gabriella nemesen gondolkodott? Hiszen nem árulhatja el a hadnagynak azt a titkot, melynek ő maga is zárt ajtók mellett volt véletlen tanuja, midőn aggodva a haál torkából kiragadt leány állapota fölött, odalopózott az ajtóhoz, hol a hallott párbeszéd

megállítá. Ezt a titkot ő csak nem árulhatja el! — Dühében nagyot toppantott, ezer darabra tépve szét a levelet s tűzbe vetve. Azután a pamlagra veté magát, fejét erősen nekinyomva a támláynak, ökleit összeszorítva s fogait erősen összefogva, nehogy a zokogás erőt vehessen rajta. Irtózatós küzdelmet vívott önmagával. Ifju lelkének első harcza volt ez és majd megszakadt belé.

Hirtelen ismét felugrott, öklét égnek irányítva, majd mély fohászt küldve ki szíve legmélyéből, erős, szilárd elhatározás hangján felkiáltott:

— Nem fog nevetni rajta a gyalázatos! Mindent inkább, csak ezt nem!

A fiu arca ragyogott, szemeiből szokatlan tűz sugárzott ki, midőn aznap este együtt ült a szobában atyjával. Mint máskor, úgy most is könyv feküdt előtte, de ő nem olvasott. Fürkészőleg nézte atyja arcát, ki a hírlap fölé hajolt s figyelmét nem kerülte el, hogy ő sem olvas s csak a távolban tévelygő gondolatai elpalástolására nézi az ujságot. Nem kerülte ki figyelmét atyjának lehangoltsága s bágyadtsága. S valóban olyan is volt, mintha beteg lenne.

Igy ült egymással szemben szótlanul apa s fiu, úgy hogy tisztán hallszott a tűz serezege s a lámpa lángjának halk sistergése. Az óra ütése valóságos zajt idézett elő a néma csendben.

— Ugye-bár, jó atyám, karácsonyra megláto-

gathatom nagynénemet? — szakította meg a rideg csendet a fiu.

Silbrück fölrezzent e kérdésnél. Gondolatai távol tévelyegtek — egy leánynál, ki ma először hajta fejét nyugalomra idegen födél alatt.

— Nem, fiam! — viszonzá azután. — Nem akarok újból egyedül lenni karácsonykor.

De a mint a fiu csalódástól megváltozott arcvo-násait szemlélte, hozzátevé:

— Persze, több szórakozárod volna nagynénéd-nél a birtokon, a gyermekek között, mint itt. Ha meg fog hivni, úgy még beszélünk erről.

Ismét mély csend lett a teremben. Hosszu idő mulva a polgármester gyertyát gyújtott, hogy nyugalomra térjen szobájába.

— Jó éjt, fiam! Fáradt vagyok, menj te is aludni.

— Apám! — mondá a fiu, mikor atyja már majd átlépte a küszöböt. — Ugy-e bár, te egyszer azt mondtad nekem, hogy az a pénz, mit édes anyám az ezüst tartóban számomra gyűjtögetett, az enyém, egyedül az enyém? Ugy-e bár, azt tehetek vele, a mit akarok?

— Igen, fiam, csak bolondságot nem, azt kikérem magamnak. De hogyan jut ez most eszedbe? Mire kell neked pénz? Remélem, nem csináltál valami bolondot? — tévé hozzá, nyugtalanítva a fiu izgatottsága által.

értődik, hogy mindazok, a kik a f. évben az adóval megrovattak, újabb vallomást adni nem kötelesek, ellenben mindazok, a kiknek üzlete vagy haszonhajtó foglalkozása e három évi kivétési időszak alatt keletkezett, kötelesek az erre vonatkozó vallomást benyújtani. Bevallási határidő 1888. évi január 15-ig.

3. Az 1888. január 31-ig bevallandók a föld- és házbirtokot terhelő s kamatokkal együtt bekebelezett adóssági kölcsönök és kamataik.

4. A véd illetve hanmentességi díjkötelesek 1888 február havában tartoznak bevallásaikat előterjeszteni.

5. Az 1888. márcz. 15—31. közötti időben vallandók be a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adója alá eső jövedelmek.

6. A hitelüzlettel foglalkozó pénzintézetek kötelesek a) a kifizetett kamatok összegét márcz., jun., szept. és december havának utolsó napján; b) a tőkésített kamatok összegét jan. és július utolsó napján a kir. adóhivatalnak kimutatni.

7. Az 1888. év június havában benyújtandók a) a vadászatra használható lőfegyverek iránti bejelentések, a községi előjárásnál vagy a városi adóhivatalnál; b) a vadászati-jegy iránti bejelentések az illetékes járási szolgabíróknál (városokban a polgármesternél), Horvát-Szlavonországban az I. fokú közigazgatási hatóság főnökénél.

A bevallást elmulasztók a kir. adófelügyelőségek által a beadásra 8 napi határidő kitűzése mellett oly megjegyzéssel hivandók fel újra, hogy ellenkező esetben adójuk kivaltból fog megállapíttatni.

Brassó, november 4. **Az osztrák-magyar német kereskedelmi szerződés meghosszabbítása.** A közös külügyminiszterium és Németország kormánya közt néhány nap óta élénk tárgyalások folynak a f. év végén lejárá legkedvezményesebb szerződésnek 1888. végéig való meghosszabbítása iránt. Jó idővel ezelőtt kijelentett abbéli készségünkre, hogy hajlandók vagyunk szerződési tárgyalásokba bocsátkozni, a német kormány újabb időben válaszol azt a pozitív ajánlatot tette, hogy a fennálló szerződés hosszabbíttassék meg egy további évre.

Külpolitikai szemle.

Brassó, nov. 4. — A román vámszerződés tárgyában több bukaresti lap azt a hírt közli, hogy a külügyminiszter a bécsi román ügyvivőt megbízta, hozza tudomására a közös kormánynak, hogy Románia hajlandó volna Ausztria-Magyarországgal a megszokott szerződési tárgyalásokat újból fölvenni. Ezt a hírt már lapunk múlt számának távirati rovatában közöltük. Ujabbán, mint Berlinből távirják, a „Kreuzzeitung“ közli, hogy a román-osztrák-magyar vám és kereskedelmi szerződési tárgyalásokat november második felében megkezdik.

Bukarestből írják, hogy ott jól értesült körökben még semmi biztosat nem tudnak arról, hogy Stambulov bolgár miniszterelnök legközelebb Romániába megy; de azt teljes határozottsággal kétségbe vonják, hogy azon eshetőséges utazásnak célja nem volna más, mint előkészítése a Károly király és Ferdinánd herceg találkozásának, a melyről még egyáltalában szó sem volt.

A német császár egészségi állapotában beállt ked-

— Nem, édes atyám! nem fogok semmi rosszat vagy bolondságot követni azzal a pénzzel. De szeretném azért kivenni, mert meglepetést akarok vele szerezni valakinek, s talán épen... neked.

A fiu oly szeretetteljes tekintetet vetett atyjára, vonásaiban volt valami oly lágy, oly kedves, mit az apa rég nem látott fiánál s ez feltűnően hasonlónak tette elhalt anyja szende arcához. Az apa mélyen megindult a feltűnő hasonlatosságon s szeretettel simogatta meg fiacskáját.

— Jó, hogy nincs sok gyermekem, — mondá azután mosolyogva — mert igen gyenge vagyok egyhez is. Végy, fiam az ezüsttartóból, a mire szükség van. De jegyezd meg jól magadnak, édesem: ha egyszer visszaéltél bizalmammal, örökre elvesztetted.

* * *

Gabriella már néhány hét óta volt új állásában. — Nem volt oka panasza. Nem az idegen családon mult, ha rajta bizonyos búskomorság vett erőt; ha ebben a dúsan berendezett, gazdag házban, daczára a kályhák melegének s a lámpák fényének, szívét dermesztő jégkéreg vonta be. Azt nyújtottak neki, a mivel maguk is bírtak: kényelmet, szolgálatot s bőséget. Szívmelegség olyas valami volt, mi e házban sem nem volt található, sem nem kívántatott.

(Folytatása következik.)

vező fordulattal egyidejűleg mind határozottabban lép fel ama hir is, hogy a czár s a német császár min- denesetre találkozni fognak.

A szerb király az alkotmány 45. §-a értelmében kinevezte a korona képviselőket a skupstinába. A képviselőválasztások alkalmával 78 radikális és 58 liberális képviselő lett a skupstina tagja, mivel az eredmény folytán a Ristics cabinet főnnállása komolyan veszélyeztetve volt, a király 16 radikális és 36 liberális képviselőt nevezett ki, úgy hogy most mindkét párt 94 képviselő fölött rendelkezik. A király abbéli reményének adott kifejezést, hogy az egyesült pártoknak most már sikerülni fog közös progjammjokat érvényre juttatni és hogy a skupstina az ország érdekeinek megfelelő tevékenységet fejthet ki.

Varsói jelentések szerint a rovoi, dubroi és lucki nagy sánczmunkálatokon, daczára az évszak kedvezőtlen voltának, jelentékeny erővel és lázas siet- séggel dolgoznak. Számos raktárt építenek; s ezekben élelmi szereket halmoznak össze.

Román lapszemle.

— A „Gazeta“ hálátlankodik s szerelmes lett a „Pesti Napló“-ba és „P. Lloyd“-ba. —

„Tudva van, hogy az erdélyi ev. reform. egyház — b. serica calvină din Ardealu — a magyarosításnak legbuzgóbb terjesztője. Ezért, mint az ev. ref. egyház ez évi október 28-iki gyűlésén kihirdették, egy ref. hitű ember az egyháznak 40,000 frtot adományozott, a melyet, midőn bizonyos összegre növekedend, nemzetiségi és jótékony czélokra, valamint a székely faj fentartására fognak fordítani. Ime egy egyház, a mely a magyarosító magyar politika szolgálatába és a keresztényi szeretet parancsaival ellenkező szolgálatba van helyezkedve.“

Igy nem irhat a Tribunán kívül, csak a „Gaz.“ Az irigység sárga epéje öntötte el annak a 40 ezer forintnak az olvasására. A „Gaz.“ maga közli, hogy az ev. ref. egyház közgyűlése még csak most hatalmazta fel az állandó igazgató tanácsot, hogy találjon módot az E. M. K. E. központi választmányával a segélyezés iránt megegyezni. Mindennek daczára a „Gazeta“ szerint az erdélyi ev. ref. egyház áll a magyárosító-egylet élén és a keresztényi szeretet parancsaival ellenkező szolgálatban.

Mikor az a bizonyos erdélyi ref. fejedelem a bibliát saját költ-égén oláh nyelvre fordíttatta, melynek addig e bűnös világon a natio hírét sem hallotta, vajjon minő szolgálatban állott az a fejedelem? Vajjon gondolt-e arra, hogy 250 év múlva rágalmazni fogják ezen jótéteményeért a natio nyelvén az ő hit-sorsosait? A hálátlanoknak tett vele szolgálatot. Mi erre egy cigány verssel felelünk a Gazetának, a melyet ide irunk eredetiben és hű fordításban:

„Mek xukla pro cson.
Kilorat bason.
Te basol len mukel,
Na, har kamel xukel.
Xal, xal peskre dromelia,
Har hi pchendo Devleha.

Magyarul: Hadd ugassák este a kutyák a holdat, nem bánja.

Még sem úgy jár az, mint a kutyák akarják, hanem úgy jár a maga útján, a mint azt az Isten elibe szabta.

Ugyancsak a „Gaz.“ írja, hogy a kolosmegyei gr. kath. esperesség kimondotta, hogy inkább megfizeti a postabért a hivatalos lapokért a magyar postának, de még sem cizmezi magyarul leveleit s hogy minél kevesebbszer vegye igénybe a magyar postát, felállítja falunként az egyházfiakból a gyalogpostát. — Az egyházfiak ingyen fognak-e vagy pénztért postászkodni, ez nem a magyar posta dolga. Ez természetesen a keresztényi szeretet parancsaival teljesen megegyezik. Hát sürgős esetekben? Akkor megfizetik a levél árát a magyar postának, miután a romániai postán nem küldhetik, de magyarul még sem cizmezik.

Ezt a határozatot Popescu Basil papnál gazdag asztal — masa bogata — zárta be, a hol jó kedvre hangolódtak és éltették Vancsa érseket, de azért magyarul még sem cizmezik leveleiket. Nagy dolog ez! Annál nagyobb, mert a „Gaz.“ vezércikkben is igyekszik megértetni hűvel, hogy olyan állam — már t. i. — mint a magyar, a mely népeinek művelődését megakadályozza, nem lehet mivel s annál kevésbé követelheti, hogy másokat műveljen; közigazgatása pedig ezer év után is egyik lábával Ázsiában áll.

Hát a romániai közigazgatás hol áll egyik lábával? Talán Romániában? Igen abatausokon. Ott nem küldik az ilyen kesergőket Ázsiába, hanem ismeretlen emberek jó sort vernek rajta s ez aztán keresse, hogy kik voltak.

De mikor meg a „Pester Lloyd“ is a „Gazeta“ szája izére mossa mossa a magyar közigazgatást és a „Pesti Napló“ a magyar kormány pénzügyi politi-

káját. Már ilyen tekintélyekre csak hivatkozhatik s van annyi esze, hogy nem kér tanácsot a „Nemzet“-től, midőn ilyen tekintélyekkel dudálhat. Most az egy-szer nem zsidó lap a „P. Lloyd“, de írjon csak pár cikket a román passivitá ellen, rögtön olyan zsidó lap lesz belőle, hogy Jeruzsálemben sincs különb. Meg-történt.

Ha a magyar kormányt, közigazgatást valaki becsmerli, az fülekre talál a brassói Lensoron, ha pedig dicséri, akkor így szól: „Strigă mai tare, că sună surd.“ Mond hangosabban, mert nagyot hallok.

Czenkalji.

Res saxonicae.

— Az 1888. évi állami költségvetés. —

A brassói német lap — alighanem alkalmasabb tárgy hiányában — csütörtöki számában a jövő évi állami költségvetést tárgyalta. Persze, előre is képzelhető, hogy e lap pápaszemén át nézve, a költségvetés nem lesz kedvező.

Hanem hát ebben a tekintetben nem találunk benne semmi különöst, mert hisz nemcsak ő, hanem az ellenzék általában ezt mondja. Ezért nem is reflektálunk e cikk ezen részére külön s csak megjegyezzük, hogy Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter-ségét „heillose Finanzwirtschaft“-nak nevezi s a Tisza által eszközölt megtakarításokkal nincs megelégedve. Csak itt kezd érdekessé válni. Szerinte ezen az uton soha sem lehet létrehozni az egyensúlyt az államháztartásban.

Erre nézve neki jobb javaslata van, melyet következőképen ad elő:

„Mint láttuk (Persze csak phrázisokkal) a kiadási előirányzatnál a takarékoság elve nem nyert alkalmazást. Nem a szükséges munkák félbeszakításában fekszik az egészséges takarékoság, hanem oly kiadások elkerülésében, melyek csak a nagyhatalmi vágyak szolgálnak s az egyes tárczák közigazgatási költségeinek redukálásában. Ezek azonban nem érintették a burokrácia nagy gépezete, mely daczára fiatal-ságának, hatalmasabb Magyarországon, mint bárhol, a mellett azonban még kielégítő eredményt sem mutat-hat fel, mert többet néz nemzetiségre, mint képességre ellenszegül minden alapos rendszerváltozásnak, mer saját érdekei befolyásolásától fél. A hivatalok egy hatalmat képviselnek, államok az államban s mialatt az adózók érdeke a külső mechanizmusnak erőihez viszonyított átalakítást követelik, azalatt a tisztviselői kar semmit sem akar tudni érdekeinek a pénzügyi szempont alá való rendelkezéséről. A tisztviselői kar erősebb volt mint Szapáry s még erősebb Tiszánál. Azonban az ily radikális mód volna csak az egyedüli, mely maradandó sikert ígérne. Ez egyértelmű volna az ország pénzügyi helyzetének rendszeres átalakulásával.

A bölcs újságíró így végzi holmi rekriminációk után cikkét: „Ez a Tisza mentő tette.“

Nagyhatalmi eszközök! Mit akar ezzel a cik-irő? Ugy vagyunk vele, mint mikor azt mondja valaki: akarom is, nem is! Ő is akarna valamit mondani, de nem is meri azt kimondani, mert fél, hogy a közös hadseregbeli tisztek ott hagyják a lapját s nyomdáját. Mert hát mi az a mi költségvetésünkben, a mit nagyhatalmi eszköznek vagy vágnak lehetne nevezni? Egyedüli tétel a közös kiadások, melyek folyton növekednek és az egyensúlyt rontják. De ezt csak kerülő uton meri kimondani.

De eltekintve ettől is, úgy látszik, jól esnek neki ha Magyarország egy olyan iczi-piczi kis államocskává volna, melyet azután lehetne elnyeletni akár a németek kedvéért, akár az oroszokkal a szlávok kedvéért. Csakhogy — reméljük — megóvjá ettől hazánkat az isten.

A tisztviselő gépezet redukálása! Ez is nádparipa lett már. Pedig ezzel is maga aól vágja el a fát.

Mikor a közmunka- s közlekedési miniszter az idén redukálta a posta- s távirótisztek számát, az ellenzéki lapok s köztük a brassói német lap is, irgalmatlanul nekiestek a miniszternek, a miért 120 családot szerencsétlenné tett. Hol van a következetesség? Redukáltassék is a tisztikar s ne is sértessék senki érdeke. Ilyent a miniszter még nem tud, jó volna, ha az ellenzéki lapok erre utat-módot jelölnek ki.

Nemzetiség s érdem! E kettő nem fér össze a magyar államisággal, azt hirdeti évek óta a brassói német lap. De persze, ez is csak oly phrázis, mint a többi. Ha elszorolnók mind a nem magyar állami tisztviselőt, kik gyorsabb előmenetelt tettek, mint akárki más, mit felelné a cikkíró? Hallgatna szokás szerint. Nem is bántjuk tehát azokat, sem pedig kedves lap-társunkat. Teljék kedve valótlanságok állításában!

Helyi és vidéki hírek.

A dalegylet mai estélye minden tekintetben fenyvesnek ígérkezik. Mint értesülünk, a magyar közönség legnagyobb része meg fog jelenni az estélyen, ami annál is inkább óhajtható, mert dalegyletünk 25 év óta oly bámulatos kitartással és nem kicsinylendő sikerrel szolgálja városunkban a magyar ügyet.

Mádi Kovács György m. k. honvédtábornagy szemleutjában — mint értesülünk — ma vagy holnap városunkba érkezik. A tisztakar testületileg fogja üdvözölni a népszerű altábornagyot.

Színház. Csütörtökön Szigethy József népszínműve „Mátyás király első szerelme” került félig telt ház előtt előadásra. A darab, mely különösen az élénk párbeszédekben a szinpad hatása minden titkait ismerő szerzőre vall, Mátyás kibeküldésénél nagybátyjával, Szilágyival tárgyalja, belevegyítvén még e történelmi cselekvénybe a király egyidejű két szerelmi kalandját, mi némileg érthetetlenül teszi a darab címében az „első szerelem” kifejezést. A szerző pietására nem valami kedvező világot vet, hogy a nagy királyt egy egész felvonáson át oly kétértelműen, gyakran frivól módon megszólítja. Az irodalmi becs nélkül való darab főérdeme egy néhány sikerült alak, melyet színészeink jól juttattak érvényre. Geröffy (Mátyás király), Lejtényi Cornélia, de különösen Némethné versenyt iparkodtak hálados szerepükben a közönséget mulattatni s dicséretükre legyen mondva, sikerült is nekik a darab fogyatkozásait tökéletesen ellejeletetni. Kendi s Boár a mellékszerepekben szintén igen ügyesen játszottak. — Geröffy társulatával még csak két előadást rendez: ma szombaton Audran „Üdvöske” cz. operettjét (reméljük zenekarral) s vasárnap „Kossuth és Battyány” cz. látványosságot adja elő.

Unitárius istenistizület lesz holnap d. e. 10 órakor az ev reformátusok templomában, mely alkalommal Vaska Béla sepsi-szentkirályi derék fiatal lelkész fog egyházi szónoklatot tartani.

A városi zenekar első bérleti hangversenyét vasárnap este rendez a Nr. 1. nagy termében. Érdekes száma lesz e hangversenynek Mozart Don Juan nyitánya, mely ép oly módon, ugyanannyi zenészszerzővel, mint 100 évvel ezelőtt Prágában, kerül előadásra. Az érdek fokozására az azutáni hangversenyek műsora a közönség által fog összeállítani. Minden hangverseny látogató a pénztárnál szavazócedulát kap, melyre tetésére szerint 10 zenedarab címét ráírja. A szünetek alatt e cedulák beszédetnek s az ily módon szavazott többséggel kijelölt darabok a jövő hangversenyen előadtnak. Remélhetőleg nagy közönsége lesz e hangversenynek nemzetiesség különbség nélkül.

Magyar olvasókör Brassóban. Megütközéssel értesülünk teljesen szavahihető helyről azon hírről, hogy Brassóban mintegy 20—30 iparos külön „magyar olvasókört” akar alakítani. Nem tudjuk, mi akar ez lenni? Azt mondják, hogy az illetők az általános munkásegylet tagjai, s mint ilyenek, csoportosítani akarják a munkásokat s megvalósítani az ismert elveket. Hát bizony akárhogy is van, ha úgy van, szomorú biz az. A hetvenes években az iparosság kivált a kaszinóból, mert nem jól érezte magát ott. Alakították a polgári kört. Most, hogy ez virágzásba jutott, már ez sem jó, hanem kell munkás kör. Ha Brassóban volnának munkások, mint vannak nagy városokban, akkor értenők. De így nincsenek, hacsak az oláh napszamosokat s nőket nem tekintjük azoknak. Nem kell izélni, urak! Férjünk meg egymás közt s egymással, úgy is elég kevesen vagyunk. A „Népszava” járattásáért nem kell olvasókör. A mozgalom, mint értesülünk, még csak 20—30 emberre terjed. Bizunk magyar iparos-elemlünk hazafi-ágában, hogy nem fog egyesek bogaraiért pártokra szakadni s nem fogja megtűrni, még kevésbé hozzájárulni, hogy egyesek összeférhetlenségei s fix ideáiért a szociál-demokratizmus bélyegét süssék rá.

Malom-egyesület. Binder, Hessheimer, Königes, Prendtner, Pellionis és Sewaldt, a legnagyobb brassói műtálmok tulajdonosai „Brassói egyesült műtálmok” czége alatt egyesültek, hogy jövőre egységes módon folytassák a lisztkereskedést. Reméljük, hogy e szövetség előnyére fog válni a közönségnek is.

Szász egyetem. A szász egyetem idei ülészakát gróf Bethlen András comes f. hó 3-án nyitotta meg. A gyűlésen két képviselő hiányával a képviselők mind megjelentek, kiket az elnöklő főispán megleghangú s általános tetszéssel fogadott beszéddel üdvözölt, melyet elkésve kapván, nem közölhetünk. Helyettes titkárrá Pilsch József választott.

A krásznai aranyrudak. Említettük volt, hogy a brassói rendőrség lefoglalt volt Voicu s társa pénz-váltóktól három rud aranyat. Erre vonatkozólag a „Székely Nemzet” következőt írja: Szeptember közepén a kisköri gróf Mikes János tulajdonát képező

krásznai erdőségben nem messze Románia határától az út mellett lévő omlásos oldalban kisborosnyói Bisziók György, Bisziók Miklós, Bisziók István és szita-bodzai (krásznai) Szávuly Ráduly oláh-czigány napszamosok földhányás közben, az edlgi értesülések szerint, 12 db egyenként mintegy 430 gramm súlyú, 17.5 cm. hosszú, 2.2 cm. széles és 0.4 cm. vastagságú téglalakú szinaranyrudat találtak, melyből 9 darabot a négy atyafi együtt találván, akkór osztotta meg, hogy 2—2 jutott egynek s a 9 ikért Szávuly 2 frt 40 krt adott kiegyenlítésül a Bisziók-fivéreknek. A más 3 darabot úgy látszik azután bányászta ki Szávuly. Szávuly zsákmánya Urbán, a grófi erdőségek felügyelője segítségével Háromszékvármegye őrzete alá került a napokban. A lelet egyike a legérdekesebbeknek. A rudak egyik lapja gyöngysorok által szegélyezett koczkákba szorított feliratok, jelek és alakok vannak megjegyezve mint:

FL. FLAVIAN
VS PRO SIG
ADDIGMA

LUCIANUS
OBR I SIG p
x

QVIRILLVS
ET DIONISVS
* SIRM. SIG.

Ezen jegyek többszörösen és váltakozva vannak a rudakra reá nyomva. Ezen bélyegből arra lehet következtetni, hogy Kr. u. 3. század három első tizedéből valók, Favianus dácziai bányák felügyelője, Lucianus bányászt lehetett, míg Quirilus és Dionisius Sirmiumban székelő helytartók. Előforduló jegyek: a Krisztus monogram a görög k és r. betűkből, buzakalász, csillag alakok, női mellkép, diademos ülő női alak, jobb kezében buzakalász, balkezében bőségszaruvál.

Pótadó. Kolozsvár sz. k. város 1888. évi költségvetése 368,205 frt. 5 kr. kiadást és 290,692 frt. bevételt tüntet ki. E szerint a deficit 77,511 frt. 95 kr. mi 34% községi póttadóval fog fedeztetni. Comme chez nous!

Igazolt képviselő. A képviselőház igazoló bizottsága hosszabb tanácskozás után végleg igazolta f. hó 3-án tartott ülésében gr. Széchenyi Pál kaposvári választását.

Uj képviselők. Pozsonyban Szilágyi Dezső f. hó 4-én — mint táviratilag jelentik — 456 szavazattal 340 ellen képviselővé választott. Magyar-igenben ugyanekkor br. Kemény Géza választott meg.

Nagy betöréses lopás történt f. hó 1-én este Kolozsvárt. Özv. Arslán Henrik lakására esti 7—8 óra között — mely idő alatt a háztulajdonos a temetőben volt — ismeretlen tettesek betörték és onnan több száz forint értékű arany-, érüsteműt és pénzt elraboltak.

Egy katona öngyilkossága. Grau Henrik, káplár a gyulafehérvári katonai kórházban szolgálatot tevő egészségügyi csapatnál mult hó 29-én éjjeli fél 12 órakor az örségi legénység egy fegyverével agyonlőtte magát. Az öngyilkosságot az ágyban ülve követte el s a fegyvert oldalkésével sütötte el.

Nagy katasztrófa a tengeren. Mint Antwerpenből sürgönyzik, a hétfői tengeri vihar nagy pusztításokat vitt végbe. Az északi tengeren Gusztáv Adolf, svéd gőzös, az összes utasokkal a viharok áldozatul esett. Vlissingen közelében több angol hajó elpusztult. A hollandi partokról eddig 27 halászbárka eltűnését jelentik. Eddigi föltevések szerint az ember áldozatok száma 200.

Lapunk mai számához mellékelve van Papp Ferencz legjobb hírnévnek örvendő butorgyártó illusztrált árjegyzéke. Ezen elsőrangú czégünket e helyen is a legmelegebben ajánljuk a n. é. közönség figyelmébe.

Ingatlanok birói árverezése.

Brassóban a telekkönyvi irattár helyiségében 1887. évi november hó 19-én délelőtti 9 órakor Jakab Andrásnének ingatlanai 24 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést kir. közjegyző Nemes Péter fogatosítja.

Csernátfalui község házában f. é. november 23-án d. e. 9 órakor Stoján G. Radu ingatlanai fognak 419 frt kikiáltási ár mellett elárvereztetni; az árverést a hosszafalusi kir. járásbíró fogatosítja.

Türkös község házában f. évi november 24-én d. e. 9 órakor Gyenko András ingatlanai fognak elárvereztetni 179 frt kikiáltási ár mellett; az árverést a hosszafalusi kir. járásbíró fogatosítja.

Zajzon község házában f. é. november hó 24-én d. e. 9 órakor Orsi Kati ingatlanai fognak elárvereztetni 33 frt kikiáltási ár mellett; az árverést a hosszafalusi kir. járásbíró fogatosítja.

Ujfaluban a község házában f. é. november 28-án d. e. 9 órakor Domokos András József és nejének ingatlanai 80 frt kikiáltási ár mellett, bírósági kiküldött Langer Ede kir. bírósági végrehajtó által elárvereztetni fognak.

Közigazdaság.

A galatzi főconsul 1886. évi jelentése.

(Vége.)

Galatzból az 1886. évben kivitt fontosabb áruk mennyiségét ezer mázsákban és értékét százezer frankban a következő táblázat tünteti fel:

Összesen	2,944.5	252.4
Élő állatok	14.6	3.6
Élelmi szerek állatokból	4.8	3.6
Gabona és örlemények	2,703.6	169.—
Bőrök	2.4	5.1
Épületfa	1,180.3	63.8
Fémek, érczek és gyártmányok	16.4	6.4

Az épületfa kivitele Romániából az 1886. évben rendkívül emelkedett; az osztrák-magyar monarchiából Galatzon át Törökország és Kis-Ázsia felé 142,118 darab és 3,253 m³ deszka vitetett ki, mely mennyiség 165 vasuti kocsiaknak felel meg. Az 1886. évi borkivitel, mely az 1885. évben 334,000 litert tett, az 1886. évben 2,630,000 literre emelkedett. A román borokat főképp a francziák vásárolták meg. A szesz-kivitel Galatzból összesen 433,000 literre, Brailából 2,830,000 literre rög, mely mennyiségeket főképpen Fiume és Trieszt felé szállították.

Behozatal. Az osztrák-magyar monarchia behozatala az autonóm vámtarifa életbelépte óta jelentékenyen csökkent, a mi az alábbi táblázatokból is ki-vehető:

Összesen	810.7	318.1
Élő állatok	0.56	0.2
Élelmi szerek	48.5	25.—
Gabona és örlemények	57.—	11.—
Gyümölcs	7.7	2.5
Gyapjúárak	48.6	43.5
Konzervek és czukrász-sütemények	16.7	14.5
Növényi nedvek és gyógyszerek	4.6	4.8
Vegy termékek és anyagok	8.—	4.5
Festékek és cserző-anyagok	2.—	3.4
Olaj, zsír és viasz	20.2	24.—
Bőr és bőráruk	1.2	14.7
Szővészeti anyagok, szövetek	21.9	77.—
Papiros és papirosgyártmányok	1.5	3.—
Ásványok, gyanták	370.—	20.—
Fa- és fagyártmány	26.8	9.—
Agyag és üvegáru	35.—	6.7
Fémek, érczek és gyártmányok	140.5	75.—

A legfontosabb behozatali cikkek közé tartozik a nyers és megmunkált vas, acél, drót, szegek, stb. Az osztrák-magyar monarchia e behozatalban csak igen csekély mennyiséggel (600—700 q.) részesedett; a nyers vas 75%-a Antwerpenen át Németországból kerül a román piacokra. A német áru Galatzon 100 kilogrammonként 12.60—12.75 frank. A vas és pléh házi eszközök régebben csaknem kizárólag az osztrák-magyar monarchiából kerültek piacra; az utóbbi időben e téren is hanyatlás állott be és a német áru árúinkat csaknem egészen kiszorítja, mindazonáltal erdélyi (brassói) áru a német áruval, mely a követelményeknek nem felel meg, sikerrel versenyez. Késmi-vasáru az 1886. évben 5,300 kg. hozatott be, mely mennyiségből az osztrák-magyar monarchiára 2,050 kg. esik, azelőtt ez áru kizárólag monarchiából került az itteni piacra. A gépek és gépalkatrészek behozatala az osztrák-magyar monarchiából 210 métermázsát tesz. A divatárak közül eredetileg a francia volt uralkodó, később a magyar és osztrák, míg a legutóbbi időben a német áru nagy tért hódított. Cipőárak tekintetében — mint előbb — most is a magyar és osztrák gyártmány uralja az itteni piacot, noha az árura 100 kilogrammonként 600 frank vám van kitéve.

A bor behozatala palackokban és hordókban sohasem rugott nagy mennyiségre, miután a belföldi asztali bortermelés is elég bőséges; az 1886. évben az osztrák monarchiából 165 q. Franciaországból 42, Olaszországból 92 q. (egy kg. = egy liter) hozatott be. Faolaj Fiuméből, Triesztből és Görögországból, részben Törökországból került piacra. Az itteni gyertya- és szappangyártáshoz szükséges nyersanyagokat Belgium, Németalföld, Anglia, Oroszország és az osztrák-magyar monarchia szállította. Keményítőt itt jelentékeny mérvben fogyasztanak: a behozatal fele részben Angliára, fele részben az osztrák-magyar monarchiára esik; jelenleg a belga gyártmány olcsóbb áránál (100 kg. Galatzban, hajón 56 frank) és jobb minőségénél fogva mindkettőnek igen nagy versenyt támasztott és egyedül uralja a piacot.

Növényi nedvek és gyógyszerek az 1886. évben kizárólag az osztrák-magyar monarchiából hozattak be, miután az áruk legnagyobb része vámmentesen vihető a román piacokra. Vegyi termékek és anyagok behozatalának mennyisége 1886. évben 8,000 q. volt, melyből Angliára 6,000 q. monarchiánkra 600, Németországra 400, Franciaországra 200. Belgiumra 300 q. esik. Festő- és cserzőanyagok az osztrák-magyar monarchiából mintegy 450 q. mennyiségben érkeztek. — A papirbehozatalban az utóbbi évben az

oszlák-magyar monarchia, Anglia és Németország egyenkint mintegy 450 métermázsával vett részt; az autonom vámtarifa szerint 100 kilogrammra kivett 30 franknyi vámdíj e versenyét nagyon megnehezíti. Hajlított fabutorok, ugyisintén egyéb fabutorok a magas vám dacára legnagyobb részt az oszlák-magyar monarchiából hozatnak be.

Galatz kikötőjének 1886. évi hajóforgalma az előző évvel szemben úgy a hajók számát, mint tonnatartalmát tekintve — jelentékenyem emelkedett. — Tengeri gőzös 569 (433,671 tonna) érkezett, az előző évben pedig csak 326 tengeri gőzös (262,921 tonna); ellenben a vitorlások fogalma csökkent, az 1886. évben 387 vitorlás (84,924 tonna), az 1885. évben 420 vitorlás (61,744 tonna) érintette a galatzi kikötőt.

Nyílt tér.)*

Gagyi Samu ural szemben a következő közmondást alkalmaztam: „Milyen a mosdó, olyan a törölő.”

Czilli György,
m. k. vesztégtézetési segéd.

*) Az ezen rovat alatt megjelenő közleményeknek sem alakjért, sem tartalmáért nem vállal felelősséget a szerk.

Brassói vasútforgalom.

I. Erkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.
Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Gyorsvonat este 10 óra 12 percz (nov. 15-éig).
Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 20 perczkor.
Vegyesvonat reggel 4 óra 1 perczkor.

2) Bukarest felé.

Gyorsvonat reggel 5 óra 37 percz (nov. 25-ig).
Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. november hó 3-én

Román papírpénz à 20 frankos	8.66 vétel	8.68 eladás
ezüstpénz à 20	8.60	8.66
Napoleon d'or (aranypénz)	9.92	9.94
Török lira	11.23	11.25
Arany	5.88	5.90
Orosz papírrubél	111.—	112.—

Piaczi árak

Brassóban, 1887. november hó 4-én.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Hecetöliter	Buza	legszebb	5.10
		közepes	4.60
		vegyes	4.—
	Rozs	legszebb	3.10
		közepes	2.60
	Árpa	legszebb	2.80
		közepes	2.40
	Zab	legszebb	1.50
		közepes	1.40
	Törökbuza		3.30
Kilogr	Kása		5.—
	Borsó		5.20
	Lencse		10.—
	Fuszulyka		4.—
	Lenmag		10.—
	Burgonya		—70
	Marhahús		—32
	Disznóhús		—40
	Juhhús		—24
	Faggyu (friss)		—24

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi Lószef.

HIRDETMÉNYEK.

Magyar népénekesek!

Néhány nap múlva Mezey J. híres magyar daltársulata az igazgató személyes vezetésével Brassóba érkezik. A társulatnak 10 tagja van. Naponként — esti 7 órakor, előadás lesz a városi sűresarokban. Bemenet szabad. A n. é. közönséget tisztelettel meghívja

Kloth József,

(433) 2—3 vendéglős.

Szám 7284.—1887.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint Brassó városnak a helypénz és vásárdíjak beszedésére engedélyezett jogának az 1888. évi január hó 1-től 1890. évi december hó 31-ig terjedő haszonbérbe adása véggett folyó évi november hó 23-án írásbeli árverezés fog megtartatni.

Vállalkozni óhajtok ezennel felszólítatnak, hogy erre vonatkozó zárt írásbeli ajánlatukat, melyhez az egy évre ajánlott haszonbérnek 10%-át képező bánatpénz csatolandó, legkésőbb f. é. november hó 23-án déli 12 óráig a városi gazdasági hivatal gondnokának, Hintz Ernő urnak adják át.

Vállalkozni óhajtok kötelesek ajánlatukban bevallani, hogy előttük az árverezés és haszonbér feltételei ismereteselek s hogy ezeknek teljesen alávetik magukat, továbbá az egy évre ajánlott haszonbéri összeget számokkal és szavakban kifejezni.

Az árverezés és haszonbér feltételei a városi gazdasági hivatalnál a szokott hivatalos órákban az árverezés napjáig közszemlére ki fognak tétetni.

Brassó, 1887. október hó 31-én.

(432) 2—2 A városi tanács.

Szám 2240./1887. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hóhalmi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy mátfálvi Nikolae Zacharie végrehajtónak mátfálvi Mucsea Juon végrehajtást szenvedő ellen 45 frt tökekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a hóhalmi kir. járásbírósg területén levő, a mátfálvi határon fekvő, a mátfálvi 279. számú telekjegyzőkönyvben A + 1296. hr. sz. alatt bejegyzett 9 frt értékű, a mátfálvi 279. sz. tjkönyvben 160. hr. sz. alatt bejegyzett 193 frt értékű, a mátfálvi 273. sz. tjkönyvben 870/1 hr. sz. alatt bejegyzett 36 frt értékű és a mátfálvi 222. sz. tjkönyvben A + 1—17. rendszám 272/1, 372/1, 380, 538, 570/2, 681/2, 685, 930, 931, 1295/1, 1826, 1731, 1918/2, 21021 2117, 2654, 2802, 2828, és 3022. hr. számok alatt bejegyzett 222 frt értékű ingatlanokra az 1881. évi XL. t. cz. 156. §-a pontja alkalmazása mellett az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi november hó 29-ik napján délelőtti 7 órakor Mátfálva község házánál megtartandó

nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elimervényt, átszolgáltatni.

Kóhalom, 1887. szeptember 19.

A kir. járásbírósg m. telekkönyvi hatóság.

Végh,
kir. járásbíró.

(430) 1—1

Butorozott utczaishoba

külön bejárattal, kiadó. — Felvilágosítást nyerhetni ez iránt: templom-utca 79. sz. I. emelet.

Jó kereset!

Bizalmas személyeket keresünk törvényesen megengedett díjsorsjegyek eladásához. Magas jutalékot esetleg havi fizetést adunk.

Fővárosi váltóüzlet társaság

ADLER és Társa

8 Budapest. 25

Legujabb! Préservatives Legujabb!

Angol gyártmány, a francziánál sokkal megbízhatóbb. Az angol préservatívák mindedig a bevitel nehézségei miatt nem voltak kaphatók; ezt megkerülendő, a gyár külön rak-tárt szervezett és gyártmányait az eredeti gyári áron adja el. Vidéki megbízások rögtön, után-vét vagy az ár beküldése mellett foganatosít-tatnak. Árak tucatonként 3—4—5—6 frt. Külön árjegyzékek ingyen és bérmentve zárt levélben. Cím: Angol gyári rak-tár Buda-pest, Deák Ferencz-utca 17. sz. az udv. balra.

MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag rak-tárát kész

gyermek-, nő- s férficzipőkben,

valamint minden e szakba vágó munkákban. — Rendelésre le-hető legrövidebb idő alatt készülnek el a legelegánsabb czipők, csizmák stb.

Ugyanitt dús választék van férfikalapokban.

Kitűnő munka s olcsó árak mellett igyekszik a n. érd. közönség minden igényeit kielégíteni.

Szíves támogatást kér

kíváló tisztelettel

Biró Gyula,

üzletvezető.

(427) 2—5

Horváth és Klusch

mű- és építő-lakatosok

Brassó, Felső-várutca 341. sz. a.

ajánlkoznak úgy a n. é. városi és vidéki közönségnek, mint a t. építés-vállalkozó uraknak minden e szakba vágó munkák át-vételére és biztosítják a rendes, jó munkát és szolid szolgálatot.

Ugyanitt egy jó házból való tanoncz is felvétetik.

PAPP FERENCZ

butorgyártó

Brassóban, a Nagy- s Czérna-utca sarkán

ajánlja a legnagyobb választéku butorokkal fölszerelt

butorraktárát,

(437) 1—*

valamint műhelyét, mely minden e szakmába vágó munkákat gyorsan s jutányosan készít.

Ugyanitt diófa-furniok is kaphatók.

Uj találmányok

szabadalmaztatnak BENEDEK LAJOS és TÁRSAI sza-badalmi irodája által Budapestén muzeum-körut 10. sz. — A nagym. Miniszterium által a föltalálók

(416) 4 5

bizalmába ajánlva.